

اثرات افزایش سطح انرژی و پروتئین متابولیسمی بر مصرف خوراک، قابلیت هضم مواد مغذی، عملکرد و فراسنجه‌های خونی میش‌های زل در گامه پایانی آبستنی

محمد مرادی^۱، یداله چاشنی‌دل^۲، اسداله تیموری یانسری^۲ و عیسی دیرنده^۲

۱- دانشجوی دکتری تغذیه دام، گروه علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری
(moradi.mohammad7@gmail.com) (نویسنده مسوول)

۲- دانشیار، گروه علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری
تاریخ دریافت: ۹۷/۲/۶ تاریخ پذیرش: ۹۷/۴/۹

چکیده

در این آزمایش با هدف بررسی تغییرات سطوح مواد مغذی بر گوارش‌پذیری، عملکرد و خصوصیات بیوشیمیایی خون میش‌های آبستن زل پیش از زایش از تعداد ۳۲ رأس میش نژاد زل (با میانگین وزن 42 ± 1 کیلوگرم، سن ۲/۵ سال، دو شکم زایش و روز ۱۰۰ آبستنی) در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تیمار و هشت تکرار استفاده شد. تیمارهای آزمایشی شامل: ۱- جیره شاهد: جیره متناسب با احتیاجات میش‌های آبستن مطابق با سطح انرژی و پروتئین متابولیسمی توصیه شده در (NRC, 2007) در روز ۱۰۰ آبستنی. ۲- جیره با سطح بالای (+۱۰) انرژی متابولیسمی نسبت به توصیه (NRC, 2007) با دانه ذرت. ۳- جیره با سطح بالای (+۱۰) انرژی متابولیسمی نسبت به توصیه (NRC, 2007) با بذر کتان میکروکپسوله شده. ۴- جیره با سطح بالای (+۱۰) پروتئین متابولیسمی نسبت به توصیه (NRC, 2007) با اسیدهای آمینه لیزین و متیونین بودند. نتایج نشان دادند. تغییرات سطوح مواد مغذی توانست به‌طور معنی‌داری گوارش‌پذیری خوراک‌ها را افزایش دهد ($P < 0.05$). سطح مصرف و قابلیت هضم مواد مغذی در جیره‌های دارای اسیدآمینه سنتتیک به‌طور معنی‌داری بیشتر بود. اثرات تیمارهای آزمایشی بر الگوی اسیدهای چرب فرار و pH مایع شکمبه معنی‌دار نبود ($P > 0.05$). مقدار ازت آمونیاکی مایع شکمبه در تیمار شاهد به‌طور معنی‌داری زیاد بود ($P < 0.05$). تغییرات سطوح مواد مغذی از کاهش وزن و وضعیت بدنی دام‌ها جلوگیری نمود ($P < 0.05$). تیمارهای پرانرژی به‌طور معنی‌داری توانستند از کاهش حامل‌های انرژی در متابولیت‌های خونی جلوگیری نموده و سطح کتون بادی‌ها و اسیدهای چرب غیر استریفه را کاهش دهند ($P < 0.05$). درمجموع افزایش سطح انرژی و پروتئین متابولیسمی جیره میش‌های زل پیش از زایش می‌تواند از ایجاد تعادل منفی انرژی و بروز ناهنجاری‌های متابولیکی جلوگیری کند.

واژه‌های کلیدی: دست‌کاری تغذیه‌ای، تعادل انرژی، آبستنی، میش زل

مقدمه

است. آبستنی یکی از مهم‌ترین عوامل تنش‌زا است که سبب تغییرات هماتولوژیک و بیوشیمیایی در حیوان می‌شود (۲۵). رشد جنین به‌طور نسبی در مراحل اولیه آبستنی به‌کندی صورت می‌گیرد اما در اواخر آبستنی به اوج خود می‌رسد. بنابراین نیاز جنین به‌مواد مغذی مانند انرژی (گلوکز)، پروتئین و حتی اکسیژن افزایش پیدا می‌کند و بسته به دسترسی مواد مغذی و همچنین عواملی مانند ژنتیک، محیط و هورمون‌های جنینی، سرعت رشد آن متغیر خواهد بود (۱۴). در گامه پایانی آبستنی، به‌دنبال افزایش احتیاجات مواد مغذی از طرف جنین، سطح خون‌رسانی به جنین افزایش می‌یابد و مادر برای پاسخ به این نیازها تحت تنش قرار می‌گیرد (۱۳). افزایش سرعت رشد جفت و جنین در گامه‌های میانی و پایانی آبستنی با افزایش تقاضای مواد مغذی همراه است و به‌دنبال آن محدود شدن گنجایش دستگاه گوارش، محدودیت مصرف ماده‌خشک توسط مادران آبستن را در پی خواهد داشت که به نوبه خود مهم‌ترین چالش پیش‌روی دام‌های آبستن به‌شمار می‌رود و دام را با پدیده توازن منفی انرژی رو به رو می‌کند (۲۲). مقاومت انسولینی یا عدم پاسخ بهینه بافت‌های هدف به انسولین، یکی از سازگاری‌های مهم نشخوارکنندگان در دوره انتقال است (۳۷). ایجاد مقاومت انسولینی خفیف در دوره انتقال می‌تواند گلوکز، اسیدهای آمینه و اسیدهای چرب بیشتری را در اواخر آبستنی به جفت و پس از زایش به غدد پستانی سوق دهد، اما مقاومت انسولینی شدید می‌تواند

یکی از اهداف مهم پرورش‌گوسفند در بسیاری از مناطق دنیا تولید تعداد بره بیشتر جهت پاسخگویی به نیاز بازار و همچنین تولید بره‌های سالم و قوی برای رونق چرخه‌های پرورشی در نزد پرورش‌دهندگان است. بدین منظور تمایل به گسترش واحدهای پرورش‌گوسفند به‌صورت صنعتی، همچنین پیشرفت راهکارهای ژنتیکی و تغذیه‌ای برای افزایش چندقلوزایی در این واحدها رو به افزایش است. اما دستیابی به این هدف مهم همواره با مخاطراتی همراه بوده است. توجه به احتیاجات تغذیه‌ای میش‌ها در گامه‌های مختلف آبستنی جهت حفظ سلامتی دام و دستیابی به اهداف پرورشی بسیار حایز اهمیت است. از طرف دیگر باتوجه به استراتژی‌های افزایش بازده تولید مثلی لازم است که متناسب با این هدف، توان شیردهی میش‌ها نیز به‌ویژه در ماه اول پس از زایش افزایش یابد تا میش توانایی پرورش بیش از یک بره را داشته باشد در غیر این صورت پرورش بره‌ها به‌روش تغذیه جایگزین ممکن است مشکلات مختلفی از جمله مسایل اقتصادی، نیروی انسانی و تلفات بره‌ها به‌علت عدم کفایت شیر میش‌ها را به وجود آورد (۲۶). در میان بخش‌های مختلف زندگی نشخوارکنندگان، دوره انتقال به‌لحاظ رویارویی با ناهنجاری‌های متابولیکی حیاتی‌ترین بخش زندگی آن‌ها است. تسلط بر دانش فیزیولوژی آبستنی برای مدیریت سلامت میش‌ها در طول دوره آبستنی بسیار حایز اهمیت

به طور اختصاصی به بررسی اثرات اسیدهای آمینه لیزین و متیونین و منابع اسیدهای چرب غیراشباع در تغذیه میش‌های آبستن سنگین پرداخته باشد اندک‌اند. لذا این تحقیق با هدف بررسی اثرات افزایش سطح انرژی و پروتئین متابولیسمی جیره‌های میش‌های آبستن در گامه پایانی آبستنی طراحی و اجرا شد.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر در پاییز سال ۱۳۹۵ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری به انجام رسید. آزمایشی در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تیمار و هشت تکرار طراحی و اجرا شد. بدین منظور از تعداد ۳۲ رأس میش نژاد زل با میانگین وزن 42 ± 1 کیلوگرم و سن $1 \pm 2/5$ سال و شکم زایش ۲ به بالا در روز ۳ $100 \pm$ آبستنی استفاده شد. پس از انتخاب دام‌ها و انجام عملیات بهداشتی میش‌های آبستن به قفس‌هایی با ابعاد $1 \times 1/2$ متر منتقل شدند. پس از سپری شدن مراحل عادت‌پذیری به جایگاه تعداد هشت رأس میش بطور کاملاً تصادفی به هر تیمار آزمایشی اختصاص داده شد. تیمارهای آزمایشی و جیره‌های مورد استفاده برای میش‌های آبستن در گامه پایانی آبستنی شامل:

- ۱- تیمار شاهد: جیره متناسب با احتیاجات میش‌های آبستن مطابق با سطح انرژی و پروتئین متابولیسمی توصیه شده در (NRC, 2007) در روز ۱۰۰ آبستنی.
- ۲- جیره با سطح بالای (+۱۰ درصد) انرژی متابولیسمی نسبت به توصیه شده (NRC, 2007) با دانه ذرت.
- ۳- جیره با سطح بالای (+۱۰ درصد) انرژی متابولیسمی نسبت به توصیه شده (NRC, 2007) با بذر کتان میکروکپسوله شده.
- ۴- جیره با سطح بالای (+۱۰ درصد) پروتئین متابولیسمی نسبت به توصیه شده (NRC, 2007) با اسیدهای آمینه لیزین و متیونین.

در این پژوهش برای افزایش سطح انرژی متابولیسمی از دانه ذرت (منبع کربوهیدراته) و بذر کتان میکروکپسوله (منبع چربی) و همچنین به منظور افزایش سطح پروتئین متابولیسمی از اسیدآمینه‌های مصنوعی لیزین و متیونین استفاده شد. بذر میکروکپسوله شده کتان با نام تجاری (Z-flax) و اسیدهای آمینه سنتتیک با نام‌های تجاری لیزیزا (مکمل اسیدآمینه لیزین) و زی-مت (مکمل اسیدآمینه متیونین) از شرکت رشد پرور زاینده اصفهان تهیه شد. مطابق اطلاعات شرکت تولیدکننده ۹۵ درصد مکمل‌های اسیدآمینه و بذر کتان، پوشش‌دار شده بوده و از شکمبه عبور می‌کنند (جدول ۱).

عملکرد سلول‌های چربی را مختل کرده و منجر به بالا رفتن غیرطبیعی اسیدهای چرب استریفیه نشده در خون شود و دام را مستعد ناهنجاری‌های متابولیسمی کند (۳۳). استراتژی‌های تغذیه‌ای ممکن است بتواند با بهبود حساسیت انسولینی، بسیج چربی را از ذخایر بدنی محدود کرده و وقوع ناهنجاری‌های متابولیسمی مرتبط با متابولیسم انرژی دوره انتقال را کاهش داده و عملکرد تولیدی و تولیدمثلی دام را بهبود بخشد (۱۹). تحقیقات حاکی از آن است که ترکیب اسیدهای چرب جیره می‌تواند متابولیسم گلوکز و چربی را تنظیم نموده و همچنین پاسخ‌های التهابی را تعدیل کند (۱۵). به نظر می‌رسد که تأمین اسیدهای چرب غیراشباع عبوری از شکمبه می‌تواند یک استراتژی مؤثر در راستای بهبود سلامت و عملکرد دام‌های دوره انتقال در نظر گرفته شود. به هر حال، تحقیقات در مورد تأثیر تغذیه منابع مختلف اسیدهای چرب ضروری به عبارتی تغذیه جیره‌های غنی شده با اسیدهای چرب غیراشباع بر عملکرد و متابولیسم گلوکز در گوسفندان کم است. نزدیک به ۸۰ درصد رشد جنین در گامه پایانی آبستنی رخ می‌دهد، یعنی هنگامی که ۳۳ تا ۳۶ درصد گلوکز خون با نزدیک شدن به زمان زایمان کاهش می‌یابد، غلظت اسیدهای چرب استریفیه نشده و بتا‌هیدروکسی بوتیرات در میش‌ها در اواخر آبستنی با بیش از یک جنین تمایل به افزایش داشته و حساسیت به مسمومیت آبستنی نیز هم‌راستا با آن ایجاد می‌شود (۳۰). مسمومیت آبستنی یکی از عوامل عمده ضرر مالی در صنعت پرورش گوسفند است که به علت پاسخ ضعیف دام بیمار به انواع روش‌های درمانی است. هرچند تا حدی علت این عارضه مشخص شده است ولی تاکنون راه‌کاری قطعی برای مقابله با این ناهنجاری پیشنهاد نشده است و باید به دنبال توسعه راه‌کاری مناسب برای رویارویی با این پدیده بود. استفاده از منابع اسیدهای آمینه محافظت شده که قابلیت هضم و جذب در روده را دارند می‌تواند به عنوان ابزاری برای افزایش ایقاء نیتروژن در بدن نشخوارکنندگان و بهبود عملکرد آن‌ها در شرایط بحرانی باشد (۲۹). از طرفی میزان اثرگذاری استفاده از مکمل‌های اسیدهای آمینه نیز تحت تأثیر نوع و ماهیت اقلام خوراکی مورد استفاده، درصد پروتئین خام جیره، وضعیت شکمبه و مرحله تولید قرار می‌گیرد. بهبود بازدهی استفاده از خوراک با اضافه کردن متیونین پوشش‌دار شده در گله‌های گاو شیری به اثبات رسیده است (۲۳). بنابراین مکمل‌سازی جیره‌های نشخوارکنندگان با منابع پروتئینی به‌ویژه اسیدهای آمینه سنتتیک در مراحل حساس از رشد و تولیدمثل ضروری به نظر می‌رسد. پژوهش‌هایی که

جدول ۱- اقلام خوراکی و ترکیب شیمیایی تشکیل‌دهنده جیره‌های آزمایشی در گامه پایانی آبستنی (درصد در ماده خشک).

Table 1. Feeds ingredients and Ration compositions of experimental diets in late gestation (%DM)

تیمارها				اقلام خوراکی
۴	۳	۲	۱	
۲۶/۹۹	۲۷	۲۶/۷۷	۲۷	سیلوی ذرت
۱۹/۶۳	۱۹/۵۸	۱۹/۶۲	۱۹/۶۴	دانه جو
۱۴/۵۴	۱۴/۵۵	۳۴/۸۷	۱۴/۵۵	دانه ذرت
۷/۱۴	۷/۱۴	.	۷/۱۵	تفاله چغندر
.	۴/۸۶	.	.	بذر کتان (Zflax)
۲/۰۲	.	.	.	اسیدآمینه
۱۶/۷۷	۱۶/۹۲	۱۳/۵۹	۱۸/۷۸	کاه گندم
۱/۷۱	۱/۷۱	۱/۷۱	۱/۷۱	کنجاله سویا
۳/۶۸	۳/۶۸	.	۳/۶۸	سپوس گندم
۳/۸۶	۳/۸۶	.	۳/۶۸	ملاس
۰/۴	۰/۴	.	۰/۴	دی کلسیم فسفات
۲/۴۳	.	۳/۲۴	۲/۴۳	مکمل چربی
۰/۳	.	.	۰/۸۳	نمک
۳/۰۸۵	۳/۳۸	۳/۳۶	۳/۰۶	انرژی متابولیسمی (مگاژول در کیلوگرم)
۷۰/۲۳	۷۲/۷۶	۷۰/۷۳	۷۲/۲۷	ماده خشک
۱۰/۷۶	۹/۰۲	۹/۰۶	۹/۰۴	پروتئین خام
۱۰۵	۹۱	۹۱	۹۰	پروتئین متابولیسمی
۴/۴۹	۶/۵۳	۵/۷۷	۴/۵۳	چربی خام
۵/۹۱	۲/۷۹	۳/۷۸	۶/۰۳	خاکستر
۳۶/۷۸	۳۶/۸۰	۳۱/۳۳	۳۸/۳۶	الیاف نامحلول در شوینده خنثی
۱۶/۳۵	۱۶/۴	۱۳/۶	۱۷/۱۸	الیاف نامحلول در شوینده اسیدی
۴۲/۰۶	۴۴/۸۶	۵۰/۱۶	۴۲/۰۴	کربوهیدرات غیر الیافی

غلظت نیتروژن آمونیاکی با استفاده از دستگاه تقطیر کلدال و تیتراسیون اسیدهای چرب فرار با دستگاه گاز کروماتوگرافی اندازه‌گیری شد. شاخص ارزش نسبی خوراک^۲، از روی ماده خشک قابل هضم و ماده خشک مصرفی محاسبه شد. ماده خشک قابل هضم^۳، تخمینی از قابلیت هضم کلی خوراک است که با استفاده از مقدار ADF محاسبه شد ((درصد ADF = $(\text{DDM} - \text{ADF} \times 0.779) / 0.779$). ماده خشک مصرفی^۴، تخمینی از مقدار خوراکی است که حیوان بر اساس درصد وزن بدن مصرف خواهد کرد و از روی درصد NDF تخمین زده شد ((درصد NDF = $(\text{DMI} - \text{NDF}) / 0.779$) و مقدار RFV با معادله:

$\text{RFV} = \text{DDM} \times \text{DMI} / 1.9$ محاسبه شد (۳۵). وزن‌کشی می‌ش‌ها به‌ترتیب در روزهای ۴۰، ۳۰، ۲۰ و ۱۰ روز پیش از زایمان صورت گرفت (۱۶). اندازه‌گیری نمره شرایط بدنی به‌صورت هفتگی و قبل از وزن‌کشی انجام شد. خون‌گیری از چهار هفته پیش از زایش انجام شد، از سیاهرگ و داج (به میزان ۵ CC) صورت گرفت. نمونه‌ها توسط دستگاه سانتریفوژ سیگما ۱۰۱ (آلمان) با سرعت ۳۰۰۰ دور در دقیقه به‌مدت ۱۵ دقیقه سانتریفوژ شدند و سرم خون جدا و در دمای ۲۱- درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. غلظت گلوکز، کلسترول، تری‌گلیسرید، لیپوپروتئین با چگالی بالا و لیپوپروتئین با چگالی پایین و بسیار پایین، نیتروژن اوره‌ای خون با کیت‌های شرکت پارس آزمون با دستگاه اتوآنالایزر (BT 1500، ساخت ایتالیا) انجام شد. اندازه‌گیری متابولیت‌های خونی و فراسنجه‌های تعیین‌کننده تعادل منفی انرژی از نمونه‌های اخذ شده انجام گرفت.

این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با مدل آماری زیر اجرا شد.

$$Y_{ij} = \mu + T_i + \varepsilon_{ij}$$

1- Small Ruminant Nutrition System

4- Dry Matter Intake (DMI)

2- Relative feed value index (RFV)

3- Digestible Dry Matter (DDM)

جیره‌های آزمایشی با استفاده از نرم‌افزار سیستم تغذیه نشخوارکنندگان کوچک^۱ (SRNS) تنظیم شد. خوراک روزانه در حد اشتها به‌صورت جیره کاملاً مخلوط و در دو وعده یکسان در ساعت‌های ۷:۰۰ و ۱۹:۰۰ در اختیار دام‌ها قرار داده شد. دام‌ها در طول دوره آزمایش دسترسی آزاد به آب داشتند و مکمل‌های ویتامینی تزریقی AD₃ E به تمام گوسفندان تزریق شد.

با توجه به اینکه طول دوره آبستی در گوسفندان حدود ۱۵۰ روز است، ۵۰ روز مانده به تاریخ زایمان به عنوان گامه پایانی آبستنی و طول دوره آزمایش در نظر گرفته شد. در روز ۳۰ آزمایش، نمونه‌برداری مقدار خوراک مصرفی، باقیمانده خوراک و جمع آوری کل مدفوع و نمونه‌های آن به‌منظور تعیین قابلیت هضم انجام شد. دو رأس می‌ش از هر تیمار که به میانگین وزنی آن تیمار نزدیک بودند انتخاب و بدون تغییر در نحوه تغذیه به قفس‌های متابولیک منتقل شدند. طی پنج روز و هر روز حدود ۱۰۰ گرم از خوراک مصرفی روزانه، خوراک باقی‌مانده در آخور و مدفوع نمونه‌گیری شد. در پایان روز پنجم نمونه‌های خوراک، باقی‌مانده خوراک و مدفوع گرفته شده با هم مخلوط شده و در نهایت یک نمونه از هر یک (۱۰۰ گرم) برای آنالیز شیمیایی جدا شده و به فریزر با دمای ۲۰- درجه منتقل شدند. ۵۰ میلی‌لیتر مایع شکمبه با استفاده از لوله معدی قبل از وعده خوراک‌دهی صبح و سه ساعت پس از مصرف خوراک از همه دام‌ها گرفته شد. بعد از صاف کردن مایع شکمبه، بلافاصله pH اندازه‌گیری شد. سپس مایع شکمبه بعد از تثبیت شدن در فریزر ۲۰- درجه سانتی‌گراد جهت اندازه‌گیری نیتروژن آمونیاکی (مخلوط مایع شکمبه و اسید کلریدریک ۰/۲ نرمال) و اسیدهای چرب فرار (پس از تثبیت شدن در متافسفوریک اسید) نگهداری شد.

به طوری که در این مدل Y_{ij} : مشاهده از تکرار j و تیمار i .
 μ : میانگین جامعه، T_i : اثر تیمارها و ε_{ij} : خطای آزمایشی.
 تجزیه و تحلیل آماری نتایج با استفاده از رویه GLM نرم افزار
 آماری (SAS, 2002) و مقایسه میانگین ها به روش دانکن در
 سطح احتمال ۵ درصد صورت گرفت.

نتایج و بحث

مصرف و قابلیت هضم مواد مغذی

اثرات جیره های با سطح افزایشی انرژی و پروتئین
 متابولیسمی بر میزان مصرف ماده خشک مواد مغذی و قابلیت
 هضم مواد مغذی در جدول (۲) نشان داده شده است. اثرات
 تیمارهای آزمایشی بر مصرف مواد مغذی معنی دار بود
 ($p < 0.001$) بطوریکه:

مقدار ماده خشک مصرفی در گروه تغذیه شده با سطح
 پروتئین بالا با اسیدآمینه های لیزین و متیونین بیشتر از سایر
 گروه ها بود ($p < 0.001$). تیمارهای حاوی ذرت و بذر کتان
 میکروکپسوله شده مصرف ماده خشک کمتر ولی مشابه

یکدیگر داشتند. کمترین مقدار مصرف ماده خشک مربوط به
 تیمار شاهد بود. گروه تغذیه شده با جیره پر انرژی حاوی بذر
 میکروکپسوله شده کتان بیشترین مقدار مصرف ماده آلی را
 نشان داد و بعد از آن تیمارهای با سطح پروتئین بالا و تیمار
 شاهد قرار داشتند. تیمار پرانرژی با دانه ذرت کمترین مقدار
 مصرف ماده آلی را داشت. مقدار مصرف پروتئین خام در تیمار
 با سطح پروتئین بالا (اسیدآمینه لیزین و متیونین) بطور
 معنی داری بیشتر از سایر گروه ها بود. مقدار مصرف پروتئین
 خام در تیمارهای پر انرژی با دانه ذرت و بذر کتان
 میکروکپسوله شده مشابه یکدیگر و کمتر از تیمار ۴ بود. گروه
 شاهد کمترین مقدار مصرف پروتئین را داشت. دام های
 مصرف کننده جیره های حاوی بذر کتان میکروکپسوله شده
 به طور معنی داری چربی خام بیشتری را نسبت سایر گروه ها
 مصرف کرده بودند. تیمار ۲ بعد از تیمار دارای بذر کتان
 مصرف چربی بالایی داشت. مصرف چربی خام در گروه های
 شاهد و تیمار چهارم کمترین مقدار بود.

جدول ۲- مصرف ماده خشک و قابلیت هضم مواد مغذی جیره های آزمایشی در میش های آبستن در گامه پایانی آبستنی (گرم در روز)
 Table 2. Dry matter intake and nutrient digestibility of experimental diets in pregnant ewes at late of
 gestation (g/day)

شاخص	تیمارها	۱	۲	۳	۴	خطای استاندارد میانگین	احتمال معنی داری
میانگین مصرف روزانه (گرم/ روز)		۱/۳۱.۰ ^c	۱/۳۲.۰ ^{b,c}	۱/۳۷.۰ ^b	۱/۴۱.۰ ^a	۰/۵۶۲	۰/۰۰۰۱
ماده خشک		۱۲۳۰/۰۱ ^d	۱۲۷۰/۰۱ ^c	۱۳۳۲/۷۸ ^a	۱۳۲۵/۷۶ ^b	۱/۲۱	۰/۰۰۴۵۳
ماده آلی		۱۱۸/۶۸ ^c	۱۲۰/۱۵ ^b	۱۲۳/۵۷ ^b	۱۵۳/۷۱ ^a	۰/۶۲۳	۰/۰۰۱۲
پروتئین خام		۵۹/۳۴ ^c	۷۶/۱۶ ^b	۸۹/۴۶ ^a	۶۳/۳۱ ^c	۰/۷۵۲	۰/۰۰۰۱
چربی خام		۵۰۲/۵۶ ^b	۴۱۲/۳۴ ^c	۵۰۷/۱۶ ^b	۵۱۸/۶ ^a	۰/۱۴۵	۰/۰۰۱۲۰
الیاف نامحلول در شوینده خنثی		۲۲۵/۰۶ ^a	۱۸۰/۲۵ ^b	۲۲۸/۶۸ ^a	۲۳۱/۵۳ ^a	۱/۱۷	۰/۰۰۲۲
الیاف نامحلول در شوینده اسیدی		۵۴۸/۷۳ ^c	۶۶۲/۱۳ ^a	۶۱۴/۵۲ ^b	۵۹۴ ^{b,c}	۰/۲۵۳	۰/۰۰۴۱۱
کربوهیدرات غیرالیافی		۷۳	۶۹	۶۳	۵۵	۲/۵۰۱	۰/۵۲۹
شاخص ارزش نسبی خوراک							
قابلیت هضم مواد مغذی (درصد)							
ماده خشک		۵۳/۴۱ ^c	۶۰/۷۴ ^b	۶۵/۱۵ ^b	۶۹/۱۷ ^a	۰/۲۵۶	۰/۰۰۷۱
ماده آلی		۶۰/۲۳ ^c	۶۵/۷۵ ^b	۶۹/۲۵ ^a	۷۱/۱۴ ^a	۱/۱۵	۰/۰۰۴۳۵
پروتئین خام		۵۸/۱۳ ^c	۶۰ ^{b,c}	۶۸/۲۵ ^b	۷۴/۵ ^a	۰/۲۸۵	۰/۰۰۱۴
عصاره اتری		۶۰/۷۱ ^b	۶۳/۴۱ ^b	۷۷/۵۱ ^a	۶۲/۳۳ ^b	۰/۳۱۲	۰/۰۰۳۰۱
الیاف نامحلول در شوینده خنثی		۴۱/۱۳ ^c	۴۸/۱۳ ^{b,c}	۵۰/۲۷ ^b	۵۵/۲۵ ^a	۰/۳۲۳	۰/۰۰۱۲۰
الیاف نامحلول در شوینده اسیدی		۴۳/۲۱	۴۵/۵۲	۴۷/۱۲	۴۸/۵۴	۰/۷۲۵	۰/۵۲۷
کربوهیدرات های غیرالیافی		۶۲ ^b	۷۳/۴۵ ^a	۶۳ ^b	۶۰/۱۶ ^b	۰/۲۰۳	۰/۷۱۵

۱- جیره شاهد: جیره متناسب با احتیاجات میش های آبستن مطابق با سطح انرژی و پروتئین توصیه شده در (NRC, 2007) در روز ۱۰۰ آبستنی. ۲- جیره با سطح بالای
 (+۱۰) انرژی متابولیسمی نسبت به توصیه (NRC, 2007) با دانه ذرت. ۳- جیره با سطح بالای (+۱۰) انرژی متابولیسمی نسبت به توصیه (NRC, 2007) با بذر کتان
 میکروکپسوله شده. ۴- جیره با سطح بالای (+۱۰) پروتئین متابولیسمی نسبت به توصیه (NRC, 2007) با اسیدهای آمینه لیزین و متیونین. در هر سطر اعداد با حروف
 غیرمشابه با یکدیگر تفاوت معنی دار دارند ($p < 0.05$).

تیمارهای پر انرژی با بذر میکرو کپسوله شده کتان و حاوی
 اسیدآمینه مصرف کمتری از کربوهیدرات های غیرالیافی را از
 خود نشان دادند و کمترین مقدار مصرف NFC مربوط به
 تیمار شاهد بود.

الگوی تخمیر در شکمبه و pH آن به همراه پراکندگی
 تولید اسیدهای چرب فرار، الگوی وعده های غذایی و سوخت
 و ساز متابولیسمی از عوامل مؤثر بر مصرف خوراک و مواد
 مغذی هستند (۱۶) تحقیقات نشان داده اند که افزایش سطح
 پروتئین جیره موجب افزایش مصرف خوراک در گوسفندان
 شد (۶). استفاده از منابع خوراکی نشاسته ای می تواند مقادیر

تیمار با سطح پروتئین متابولیسمی بالا (تیمار ۴) بیشترین
 مقدار مصرف الیاف نامحلول در شوینده خنثی را نشان داد.
 تیمار حاوی بذر میکروکپسوله شده کتان و تیمار شاهد بعد از
 تیمار ۴ مشابه یکدیگر بودند تیمار پر انرژی با دانه ذرت (تیمار
 ۲) کمترین مقدار مصرف NDF را از خود نشان داد. تیمارهای
 شاهد، ۳ و ۴ بطور معنی داری ADF بیشتری مصرف کرده
 بودند و کمترین مقدار مربوط به تیمار پر انرژی با دانه ذرت
 بود. اثرات تیمارهای آزمایشی بر میزان مصرف
 کربوهیدرات های غیرالیافی معنی دار بود. به گونه ای که مصرف
 NFC در تیمار پر انرژی با دانه ذرت بیشترین مقدار بود.

تیمارهای پر انرژی (تیمار ۲ و ۳) قابلیت هضم پروتئین کمتری داشتند. قابلیت هضم پروتئین در تیمار شاهد کمترین مقدار بود. تیمار پر انرژی با بذر کتان میکروکپسوله شده بیشترین قابلیت هضم چربی‌خام را به خود اختصاص داد. تفاوت معنی‌داری بین سایر گروه‌ها مشاهده نشد.

البته همیشه دادن جیره‌های پر انرژی تضمین‌کننده مصرف واقعی انرژی نیست زیرا دام‌ها خوراک‌های پر انرژی را به مقدار کمتری می‌خورند. از طرفی چنین جیره‌هایی خطر بروز ناهنجاری‌هایی مانند اسیدوز و کاهش تجزیه‌پذیری خوراک به واسطه تغییر در جمعیت میکروارگانیسم‌های شکمبه را با خود به دنبال دارند (۲۱). اهمیت استفاده از منابع پروتئین عبوری در تغذیه میش‌های آبستن این امکان را به میش می‌دهد تا از ذخایر بدنی خود به‌نحو مطلوبی برای رشد جنین استفاده کند. با این راهکار می‌توان شکاف بین انرژی و پروتئین تأمین شده از خوراک و بخش‌های حاصل از ذخایر بدنی را پوشش داد. اما قابلیت استفاده از پروتئین عبوری تحت تأثیر عوامل مختلفی قرار دارد. در تحقیقی مشخص شد که استفاده از منابع پروتئین عبوری در جیره‌هایی که سطح انرژی پایین داشتند بازدهی بیشتری داشت (۳۱). این احتمال وجود دارد در جیره‌هایی که دارای منابع پروتئین قابل تجزیه هستند، اسیدهای آمینه مشتق شده از آن‌ها بجای آن‌که برای اهدافی مانند رشد جنین و رشد و توسعه پستان باشد، صرف گلوکونوژنز می‌شود. بهبود مصرف و قابلیت هضم مواد مغذی به‌دنبال مکمل‌سازی جیره‌های میش‌های آبستن با منابع انرژی و پروتئین عبوری حاکی از احتیاجات بالای مادر برای تأمین مواد مغذی جنین و آمادگی برای مرحله شیردهی است و از طرفی دیگر ماهیت منابع مورد استفاده به‌دلیل عبوری بودن از محیط شکمبه و قابلیت هضم و جذب بالا در محیط روده می‌باشد (۳۵).

pH مایع شکمبه، اسیدهای چرب فرار شکمبه و نیتروژن آمونیاکی

اثرات تیمارهای آزمایشی بر تولید اسیدهای چرب فرار در محیط شکمبه تفاوت معنی‌داری را نشان نداد. اثرات تیمارهای آزمایشی بر تغییرات pH محیط شکمبه قبل و بعد از ۳ ساعت از مصرف خوراک معنی‌دار نبود. اثرات تیمارهای آزمایشی بر روند آزادسازی نیتروژن آمونیاکی قبل از مصرف خوراک معنی‌دار نبود اما تغییرات در آزادسازی نیتروژن آمونیاکی سه ساعت بعد از مصرف خوراک تفاوت‌های معنی‌داری را در بین تیمارهای آزمایشی نشان داد ($p < 0.001$). به‌گونه‌ای که تیمار شاهد بیشترین گسیل نیتروژن آمونیاکی را داشت و سایر تیمارهای پر انرژی و با سطح بالای پروتئین متابولیسمی (تیمارهای ۲، ۳ و ۴) مقادیر مشابه یکدیگر و کمتر از گروه شاهد را نشان دادند.

به‌طور کلی، غلظت اسیدهای چرب فرار بعد از تغذیه به‌خاطر تخمیر کربوهیدرات‌های خوراک افزایش می‌یابد. رحمانی و همکاران (۳۵) در تغذیه بزهای آبستن در گامه پایانی آبستنی با جیره‌های با سطوح مختلف انرژی و پروتئین افزایش در میزان تولید اسیدهای چرب فرار را مشاهده کردند که با نتایج این پژوهش مغایرت دارد. یکی از چالش‌های

زیادی از انرژی قابل متابولیسم را در اختیار میش آبستن قرار دهد؛ درست در زمانی که به لحاظ مصرف انرژی محدودیت‌هایی دارد (۱). تغذیه دام‌ها با جیره غنی شده با بذر کتان که حاوی مقدار بالایی اسیدهای چرب غیراشباع است می‌تواند راهکار خوبی در راستای افزایش مصرف خوراک و بهبود توازن منفی انرژی در دوره انتقال باشد و متابولیسم گلوکز و چربی را تحت تأثیر قرار دهد. پتی و بنجر (۳۲)، افزایش مصرف خوراک قبل از زایش در دام‌هایی که از دانه کتان به‌عنوان منبع اسیدچرب غیراشباع استفاده کرده را گزارش کردند. همچنین هابریلی و همکاران (۱۹)، گزارش کردند که مکمل کردن اسیدهای چرب غیراشباع می‌تواند از کاهش شدید مصرف خوراک قبل از زایش جلوگیری کند. محققان گزارش کردند که در هنگام استفاده از منابع اسیدهای چرب غیراشباع در جیره‌های قبل و بعد از زایش در گاوهای شیری انرژی دریافتی بیش‌تر در دام‌های مصرف‌کننده جیره‌های غنی شده با اسیدهای چرب غیر اشباع غالباً به سمت حفظ ذخایر بدنی و جلوگیری از لیپولیز هزینه شده و در کنار آن افزایش سطحی در تولید شیر را به دنبال داشته است (۱۸). مقدار و کیفیت NDF موجود در جیره‌ها رابطه تنگاتنگ اما پیچیده‌ای با مصرف ماده خشک دارد. به‌طور کلی افزایش سطح انرژی و پروتئین متابولیسمی در جیره‌ها موجب افزایش مصرف مواد مغذی در میش‌های آبستن شد. نتایج بدست آمده با نتایج رحمانی و همکاران (۳۵) مطابقت داشت. در تحقیق اشتاتلزی و همکاران (۳۹) که از متیونین محافظت شده در تغذیه گاوهای شیری استفاده کرده بودند افزایش مصرف مواد مغذی را مشاهده کردند و علت آن را به عملکرد کبد نسبت دادند چرا که با سلامت کبد تجمع متابولیت‌هایی از قبیل اجسام کتون و آمونیاک در خون کاهش می‌یابد که این امر می‌تواند سبب تحریک ماده خشک مصرفی بالاتر شود. اثرات تیمارهای آزمایشی بر شاخص ارزش نسبی خوراک‌ها معنی‌دار نبود. قابلیت هضم مواد مغذی تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار گرفت ($p < 0.0071$). قابلیت هضم ماده خشک در تیمار با سطح پروتئین متابولیسمی بالا بیشترین مقدار را داشت و قابلیت هضم ماده خشک در تیمار شاهد کمترین مقدار بود. قابلیت هضم ماده خشک در تیمارهای پر انرژی (۲، ۳) مشابه یکدیگر بود. قابلیت هضم ماده‌آلی در تیمارهای پر انرژی با بذر کتان میکروکپسوله شده و همچنین تیمار حاوی اسید آمینه‌های سنتتیک بیشتر از سایر گروه‌ها بود. تیمار شاهد کمترین مقدار را داشت. گروه تغذیه شده با اسید آمینه‌های لیزین و متیونین بالاترین قابلیت هضم الیاف نامحلول در شونده خنثی را داشتند. درحالی‌که تیمارهای پر انرژی (۲، ۳) قابلیت هضم کمتری داشتند. قابلیت هضم الیاف نامحلول در شونده خنثی در تیمار شاهد کمترین مقدار بود.

اثرات تیمارهای آزمایشی بر قابلیت هضم الیاف نامحلول در شونده اسیدی معنی‌دار نبود. تیمار با سطح بالای انرژی متابولیسمی حاوی دانه ذرت بیشترین مقدار قابلیت هضم NFC را داشت ($p = 0.0411$). این شاخص در بین تیمارهای دیگر تفاوت معنی‌داری نداشته و مشابه یکدیگر بود. قابلیت هضم پروتئین خام در تیمار ۴ بیشتر از سایر گروه‌ها بود.

برای نشان دادن عملکرد طبیعی و پایدار شکمبه و نوسانات طی یک دوره ۲۴ ساعته است. pH مایع شکمبه بعد از مصرف خوراک به تدریج تمایل به کاهش دارد که به خاطر انجام فعالیت تخمیر در شکمبه به خصوص کربوهیدرات‌ها که به صورت اسیدهای چرب فرار تجزیه می‌شوند، می‌باشد که مطابق با یافته‌های ویکو و همکاران (۴۱) است. نیتروژن آمونیاکی در مایع شکمبه از تجزیه پروتئین و اجزای نیتروژن غیرپروتئینی خوراک و نیتروژن اورهای بزاق منشاء می‌گیرد (۲۵). تغییرات در سطوح نیتروژن آمونیاکی شکمبه با مصرف پروتئین خام مرتبط است. مقدار پروتئین زیاده‌تر منجر به تولید بیشتر نیتروژن آمونیاکی می‌شود. نیتروژن آمونیاکی جزء اولیه نیتروژن محلول مایع شکمبه است که به وسیله میکروب‌های شکمبه برای سنتز پروتئین‌های بدن مورد نیاز است، که وابسته به در دسترس بودن اسکلت کربنی (اسیدهای چرب فرار) می‌باشد (جدول ۳).

اصلی که حیوان در دوره‌ی انتقالی با آن مواجه است به‌دست آوردن انرژی کافی برای آغاز شیردهی است. به ویژه این که مصرف خوراک در نزدیک به زایمان کاهش می‌یابد (۲۰). الگوی تخمیر منابع کربوهیدراته با قابلیت تخمیر سریع به‌گونه‌ای است که باعث تولید اسیدپروپیونیک و اسیدلاکتیک بیشتر می‌شود و نسبت پروپیونات به استات را افزایش می‌دهد. متابولیسم پروپیونات در کبد می‌تواند از طریق اثر هایپوفاژیک مصرف خوراک را تحت کنترل داشته باشد (۴). جذب سریع پروپیونات طی وعده‌های غذایی اکسیداسیون استیل کوآنزیم-آ و سیری را تحریک می‌کند و موجب کاهش مصرف خوراک می‌شود (۴). اوبا و آلن (۲۸) کاهش مصرف انرژی قابل متابولیسم را با تزریق پروپیونات در گاوهای شیری در مقایسه با تزریق پیوسته‌ی استات گزارش کردند. محل هضم نشاسته، شکل متابولیت جذب شده آن را (گلوکز یا پروپیونات) تعیین می‌کند، بنابراین اثر هایپوفاژیک پروپیونات بیشتر از گلوکز است (۱۰). pH شکمبه یک متغیر بسیار مهم

جدول ۳- الگوی اسیدهای چرب فرار، نیتروژن آمونیاکی و pH تولید شده مایع شکمبه قبل و سه ساعت بعد از مصرف خوراک در میش‌های آبستن در گامه پایانی آبستنی

Table 3. Volatile Fatty Acids profile, ammonia nitrogen and pH of rumen fluid before and 3 hours after feeding in pregnant ewes at late pregnancy

شاخص‌ها	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۴	خطای استاندارد میانگین	احتمال معنی‌داری
قبل از مصرف خوراک						
کل اسیدهای چرب فرار (میلی‌مول بر میلی‌لیتر)	۵۹/۶	۵۷/۹۴	۵۶/۱۲	۵۵/۶۴	۳/۰۳۳	۰/۹۶۰۲
استیک اسید (درصد)	۶۳/۷	۶۴/۵	۵۴/۰۴	۵۲/۱۸	۰/۳۱۰	۰/۰۹۸۱
پروپیونیک اسید (درصد)	۲۲/۶۳	۲۵/۱۵	۲۰/۲۵	۱۹/۷۳	۱/۲۲۰	۰/۲۵۰۰
ایزوبوتیریک اسید (درصد)	۳/۱۱	۳	۲/۸۷	۲/۵۱	۱/۲۵۸	۰/۷۴۱۴
n-بوتیریک اسید (درصد)	۱۲/۲۴	۱۲/۰۵	۱۱/۹۵	۱۱/۲۳	۲/۵۲۱	۰/۲۵۰۰
ایزو والریک اسید (درصد)	۳/۲۰	۳	۲/۶۵	۲/۱۲	۱/۸۷۷	۰/۸۱۸۱
والریک اسید (درصد)	۲/۴۱	۲	۱/۹۵	۱/۲۸	۳/۱۲۱	۰/۵۳۳۱
نسبت اسید استیک به پروپیونیک	۲/۸	۲/۵۶	۲/۶۶	۲/۶۴	۰/۶۴۵	۰/۳۳۰۰
pH	۶/۹۲	۶/۸۱	۷	۶/۶۵	۰/۷۱۲	۰/۲۳۱۸
نیتروژن آمونیاکی (میلی‌گرم بر لیتر)	۱۰/۹۲	۹/۲۸	۱۰/۱۱	۹/۵	۱/۱۹۰	۰/۵۵۰
سه ساعت بعد از خوراک‌دهی						
کل اسیدهای چرب فرار (میلی‌مول بر میلی‌لیتر)	۷۵/۱۲	۶۸/۶۵	۶۵/۷۳	۶۵	۰/۶۰۵	۰/۰۸۱۵
استیک اسید (درصد)	۶۵/۴۱	۶۷/۱۲	۵۹/۸۷	۵۷	۳/۵۸۱	۰/۵۴۷۸
پروپیونیک اسید (درصد)	۲۴/۱۲	۲۷	۲۲/۵۷	۲۰	۰/۴۵۱	۰/۶۲۵۲
ایزوبوتیریک اسید (درصد)	۲/۲۷	۳	۲/۱۱	۲	۱/۷۸۰	۰/۰۸۸۷
n-بوتیریک اسید (درصد)	۱۴/۵	۱۳/۶۳	۱۳/۲۷	۱۲/۵	۳/۵۴۶	۰/۳۱۶۵
ایزو والریک اسید (درصد)	۲/۸۵	۲/۱۵	۱/۹۵	۱/۲۳	۲/۱۲۳	۰/۱۲۵۰
والریک اسید (درصد)	۳	۲/۸۱	۲/۱۷	۱/۷۵	۰/۸۷۴	۰/۲۳۳۰
نسبت اسید استیک به پروپیونیک	۲/۷۱	۲/۴۸	۲/۶۵	۲/۸۵	۱/۸۵۳	۰/۶۵۴۴
pH	۶/۱۸	۶/۲۵	۶/۴۳	۶	۰/۳۲۵	۰/۱۴۱۹
نیتروژن آمونیاکی (میلی‌گرم بر لیتر)	۱۴/۲۵ ^a	۱۱/۲۵ ^b	۱۱/۰۵ ^b	۱۰/۴۵ ^b	۲/۵۲۷	۰/۰۰۱

۱- جیره شاهد: جیره متناسب با احتیاجات میش‌های آبستن مطابق با سطح انرژی و پروتئین توصیه شده در (NRC, 2007) در روز ۱۰۰ آبستنی.

۲- جیره با سطح بالای (+۱۰) انرژی متابولیسمی نسبت به توصیه شده (NRC, 2007) با دانه ذرت. ۳- جیره با سطح بالای (+۱۰) انرژی متابولیسمی نسبت به توصیه شده (NRC, 2007) با دانه ذرت. ۴- جیره با سطح بالای (+۱۰) پروتئین متابولیسمی نسبت به توصیه شده (NRC, 2007) با اسیدهای آمینه لیزین و متیونین. در هر سطر اعداد با حروف غیرمشابه یا یکدیگر تفاوت معنی‌دار دارند (P<۰/۰۵).

تغییرات وزن بدن و نمره شرایط بدنی

اثرات تیمارهای آزمایشی بر وزن بدن میش‌های آبستن از ۳۰ روز مانده به زایمان آشکار شد. به گونه‌ای که تیمار با سطح پروتئین متابولیسمی بالا بیشترین وزن زنده را نشان داد ($p < 0.05$). وزن میش‌های مصرف‌کننده سایر تیمارها مشابه یکدیگر بود. ۲۰ روز مانده به زایمان گروه تغذیه شده با تیمار با سطح پروتئین بالا بیشترین وزن زنده را داشت و تیمار شاهد کمترین مقدار بود. در هفته پایانی آبستنی گروه تغذیه شده با

اسیدآمینه لیزین و متیونین بیشترین وزن زنده را داشتند. در واقع مقدار کاهش وزن در آن‌ها کمتر از سایر گروه‌ها بود. گروه‌های تغذیه شده با تیمارهای دارای سطح انرژی متابولیسمی بالا در هفته پایانی وزن مشابهی داشتند و گروهی که از جیره با سطح انرژی و پروتئین مطابق احتیاجات توصیه شده NRC تغذیه شده بودند (تیمار شاهد) کمترین وزن زنده را داشتند (جدول ۴).

جدول ۴- تغییرات وزن زنده میش‌های آبستن تغذیه شده با جیره‌های آزمایشی در گامه پایانی آبستنی

Table 4. Body weight changes of pregnant ewes fed with experimental diets at late gestation

شاخص	تیمارها				خطای استاندارد میانگین	احتمال معنی‌داری
	۱	۲	۳	۴		
وزن میش قبل از زایش (کیلوگرم)						
۴۰ روز مانده به زایش	۴۰/۲۳	۴۲/۳۸	۴۲/۴۱	۴۳/۷۵	۱/۱۸۰	۰/۴۷۱۱
۳۰ روز مانده به زایش	۴۰/۰۵ ^b	۴۱/۷۱ ^b	۴۱/۱۱ ^b	۴۳ ^a	۰/۵۱۸	۰/۰۳۳۲
۲۰ روز مانده به زایش	۳۹ ^c	۴۰/۱۵ ^{cb}	۴۰/۴۵ ^b	۴۱/۱۳ ^a	۰/۲۵۳	۰/۰۰۰۱
۱۰ روز مانده به زایش	۳۷/۰۵ ^c	۳۸ ^b	۳۹/۱۵ ^b	۴۰ ^a	۰/۷۴۵	۰/۰۳۵۵
نمره شرایط بدنی						
۴۰ روز مانده به زایش	۳/۲۵	۳	۳/۵	۳/۵	۱/۷۴	۰/۵۸۱۹
۳۰ روز مانده به زایش	۳	۳	۳	۳/۲۵	۰/۵۴۸	۰/۲۱۵۱
۲۰ روز مانده به زایش	۲/۵ ^c	۲/۷۵ ^b	۲/۷۵ ^b	۳ ^a	۰/۴۱۵	۰/۰۰۱
۱۰ روز مانده به زایش	۲ ^b	۲ ^b	۲/۵ ^{ab}	۲/۷۵ ^a	۰/۲۱۲	۰/۰۱۳۰

۱- جیره شاهد: جیره متناسب با احتیاجات میش‌های آبستن مطابق با سطح انرژی و پروتئین توصیه شده در (NRC, 2007) در روز ۱۰۰ آبستنی.
۲- جیره با سطح بالای (+۱۰) انرژی متابولیسمی نسبت به توصیه شده (NRC, 2007) با دانه ذرت. ۳- جیره با سطح بالای (+۱۰) انرژی متابولیسمی نسبت به توصیه شده (NRC, 2007) با بذر کتان میکروکپسوله شده. ۴- جیره با سطح بالای (+۱۰) پروتئین متابولیسمی نسبت به توصیه شده (NRC, 2007) با اسیدهای آمینه لیزین و متیونین. در هر سطر اعداد با حروف غیرمشابه با یکدیگر تفاوت معنی‌دار دارند ($P < 0.05$).

تاثیری بر وزن زنده میش‌ها نداشت. آنها گزارش کردند که میزان ذخیره‌سازی پروتئین در بافت‌های بدن میش‌هایی که در اواخر آبستنی جیره‌های کم پروتئین دریافت کردند، کاهش یافته و موئیلزاسیون اسیدهای آمینه از بافت‌های بدنشان افزایش می‌یابد و از سوی دیگر جذب پروتئین از روده باریک میش‌ها در اواخر آبستنی افزایش می‌یابد. در نشخوارکنندگان، با کنترل دقیق مصرف ماده خشک می‌توان تغییرات وزنی و شیر تولیدی را پیش‌بینی کرد. تغییرات دوره‌ای ذخایر بدن میش‌های داشتی اثرات قابل توجهی بر تولید و تولیدمثل حیوان دارد، لذا ارزیابی ذخایر بدن، به‌ویژه چربی ذخیره‌ای، ابزاری مهم در تصحیح تغذیه‌ی گوسفندان شیری در مراحل مختلف فیزیولوژیکی محسوب می‌شود کاهش وزن یا کاهش نمره شرایط بدنی و افزایش تراکم اسیدهای چرب غیراستریفیه در پلاسما شاخص‌هایی از تجزیه بافت چربی هستند (۲۲). اگر ذخایر انرژی بدن مادر در دسترس باشد، مادر آن را برای استفاده خود بسیج خواهد کرد. میش‌های چاق‌تر بهتر از میش‌های لاغر می‌توانند رشد مناسب جنین خود را طی تغذیه متوسط در اواخر آبستنی حفظ کنند. تحقیقات نشان داده اند بیشترین کاهش در نمره شرایط بدنی در اواخر آبستنی با افزایش غلظت بتاهیدروکسی بوتیرات در پلاسما همراه بوده است. افزایش غلظت بوتیرات باعث ایجاد مشکلاتی مانند کاهش مصرف خوراک، به‌دنبال آن کاهش غلظت گلوکز خون و خطر ابتلا به کتوز می‌باشد (۲۲) (جدول ۵).

اثرات تیمارهای آزمایشی بر تغییرات نمره شرایط بدنی در ۳۰ و ۴۰ روز مانده به زایمان معنی‌دار نبود اثرات تیمارها بر نمره شرایط بدنی در دو هفته پایانی آبستنی معنی‌دار بود ($p < 0.05$) به گونه‌ای که دو هفته مانده به زایمان تیمار ۴ با سطح پروتئین متابولیسمی بالا بیشترین نمره بدنی را دارا بود و گروه‌های تغذیه شده با تیمارهای پر انرژی (تیمار ۲ و ۳) نمره مشابهی داشتند و کمترین نمره شرایط بدنی مربوط به تیمار شاهد بود. یک هفته مانده به تاریخ احتمالی زایش گروه تغذیه شده با تیمار حاوی بذر میکروکپسوله شده کتان و اسیدهای آمینه لیزین و متیونین نمره شرایط بدنی بالاتری داشتند و تیمارهای شاهد و پر انرژی با دانه ذرت مشابه یکدیگر و کمتر بودند. طی دو ماه آخر آبستنی ۸۰ درصد رشد جنین اتفاق می‌افتد، که منجر به افزایش معنی‌دار در نیازهای مواد مغذی میش می‌شود. در طول ماه پنجم مقادیر انرژی و پروتئین مورد نیاز افزایش چشمگیری را نشان می‌دهد. وویس (۴۰) بیان کرد نیاز انرژی و پروتئین در ماه پنجم آبستنی افزایش می‌یابد، ۹ درصد افزایش در مقدار انرژی خالص و ۲۹ درصد افزایش در پروتئین قابل هضم می‌باشد. سوشا و همکاران (۳۸)، بهبود در تامین اسیدهای آمینه را در دوره پیش و پس از زایش در گاوهای شیری دریافت‌کننده متیونین محافظت شده، گزارش کردند. حال آن که این امر تاثیری بر وزن بدن دام‌ها پیش و پس از زایش نداشت. در مطالعه داوسون و همکاران (۹)، افزایش سطح پروتئین مصرفی

جدول ۵- متابولیت‌های خونی میش‌های آبستن تغذیه شده با جیره‌های آزمایشی در گامه پایانی آبستنی (میلی گرم /دسی لیتر)
Table 5. Blood metabolites of pregnant ewes fed with the experimental diets at late gestation (mg/dl)

Table 3: Blood metabolites of pregnant ewes fed with the experimental diets at late gestation (day 27)						
شاخص	تیمارها				خطای استاندارد	
	۱	۲	۳	۴	میانگین	معنی داری
۲۸ روز پیش از زایش						
گلوکز	۶۵/۳۳ ^c	۷۱/۱۳ ^a	۶۶ ^b	۶۸/۱۴ ^b	۳/۴۷۵	۰/۰۳۱۳
اوره	۲۶/۱۶ ^a	۱۹ ^b	۱۹/۷۵ ^b	۱۷/۱۵ ^c	۱/۲۳۴	۰/۰۰۱۳
پروتئین تام	۷ ^b	۷/۲۵ ^b	۸/۱۵ ^b	۹/۵۳ ^a	۰/۶۹۱	۰/۰۴۲۵
کلسترول	۳۳/۱۷ ^b	۳۳/۵۶ ^b	۴۲/۷۵ ^a	۳۰/۸۴ ^c	۰/۹۱۸	۰/۰۲۴۸
تری گلیسیرید	۳۵/۰۵ ^c	۳۷ ^{ab}	۳۹/۲۱ ^a	۳۶/۰۲ ^{bc}	۲/۲۱۵	۰/۰۱۸۳
لیپو پروتئین با چگالی بالا	۲۳ ^b	۲۲/۲ ^b	۲۵/۷۱ ^a	۲۰/۱۳ ^c	۰/۸۷۱	۰/۰۴۱۵
لیپو پروتئین با چگالی پایین	۱۴ ^b	۱۴/۷۷ ^b	۱۵/۹ ^a	۱۳/۵۷ ^c	۰/۳۷۴	۰/۰۱۲۳
لیپوپروتئین با چگالی بسیار پایین	۷/۰۱ ^b	۶/۷۵ ^c	۸/۵۵ ^a	۷/۲ ^b	۴/۲۱۷	۰/۰۰۱۴
اسیدهای چرب استریفه نشده	۱۴/۶۶	۱۲/۵	۱۲/۳۵	۱۳	۰/۷۱۱	۰/۹۷۱۱
BHBA	۲۱/۵۱	۲۰/۴	۱۸/۱۷	۱۹/۰۵	۳/۴۷۰	۰/۱۲۵۳
۲۱ روز پیش از زایش						
گلوکز	۶۳/۷۱ ^b	۷۱/۶۵ ^a	۶۶/۵ ^b	۶۸/۷ ^b	۴/۶۲۱	۰/۰۰۵۱
اوره	۲۶/۸۵ ^a	۱۸/۵ ^{bc}	۱۹/۵ ^b	۱۷/۳۳ ^c	۲/۸۵۷	۰/۰۰۲۵
پروتئین تام	۶/۹۵	۷/۱۵	۸/۲۰	۹/۶۱	۱/۱۴۰	۰/۸۴۴۱
کلسترول	۳۳/۲۰ ^b	۳۲/۵ ^b	۴۰/۵ ^a	۳۱ ^b	۰/۵۸۷	۰/۰۱۵۳
تری گلیسیرید	۲۵/۱۵	۳۷/۵	۳۶/۴۵	۳۹/۵	۱/۱۴۵	۰/۶۱۷۱
لیپو پروتئین با چگالی بالا	۲۳/۸ ^b	۲۲/۳۲ ^b	۲۶ ^a	۲۰/۶۷ ^c	۰/۱۴۷	۰/۰۱۸۴
لیپو پروتئین با چگالی پایین	۱۴/۵ ^b	۱۵ ^b	۱۶/۲۵ ^a	۱۴/۱۷ ^b	۰/۸۱۵	۰/۰۵۱۱
لیپوپروتئین با چگالی بسیار پایین	۶/۶۴ ^b	۶/۷ ^b	۶/۲ ^b	۷/۹ ^a	۲/۱۲	۰/۰۳۲۲
اسیدهای چرب استریفه نشده	۰/۲۱ ^a	۰/۱۵ ^{bc}	۰/۱۴ ^c	۰/۱۷ ^b	۰/۰۵۷	۰/۰۰۷۱
BHBA	۰/۳۱ ^a	۰/۳۳ ^b	۰/۲۱ ^b	۰/۲۴ ^b	۱/۲۵۸	۰/۰۴۵۷
۱۴ روز پیش از زایش						
گلوکز	۶۲/۱۳ ^c	۷۳ ^a	۶۶/۷۵ ^b	۶۹/۳ ^a	۰/۷۴۵	۰/۰۰۱۲
اوره	۲۷/۱۱ ^a	۱۸/۸۵ ^{bc}	۲۰ ^b	۱۶/۹ ^c	۱/۵۲۶	۰/۰۲۳۱
پروتئین تام	۶/۱۵ ^c	۷ ^{bc}	۸/۵۳ ^b	۹/۸۵ ^a	۰/۵۲۰	۰/۰۱۳۲
کلسترول	۳۱/۷۵ ^c	۳۱/۰۵ ^c	۳۸/۱۱ ^a	۳۷ ^a	۳/۷۳	۰/۰۳۵۱
تری گلیسیرید	۳۵ ^b	۳۷ ^b	۴۱/۲۵ ^a	۴۰/۶۱ ^a	۰/۶۱۲	۰/۰۴۱۸
لیپو پروتئین با چگالی بالا	۲۳ ^b	۲۱/۵۷ ^c	۲۶/۵ ^a	۲۱ ^c	۲/۱۲۴	۰/۰۱۳۱
لیپو پروتئین با چگالی پایین	۱۴ ^{bc}	۱۴/۷۲ ^b	۱۶/۷۵ ^a	۱۳/۷۴ ^c	۰/۹۵۷	۰/۰۴۶۵
لیپوپروتئین با چگالی بسیار پایین	۷ ^c	۷/۴ ^{bc}	۸/۰۵ ^a	۷/۹۳ ^{ab}	۰/۸۷۴	۰/۰۳۷۶
اسیدهای چرب استریفه نشده	۰/۴۲ ^a	۰/۳۵ ^b	۰/۲۸ ^c	۰/۳ ^{bc}	۰/۴۷۸	۰/۰۲۵۱
BHBA	۰/۴۵ ^a	۰/۳۸ ^b	۰/۳۳ ^c	۰/۳ ^b	۱/۱۵	۰/۰۴۵۴
۷ روز پیش از زایش						
گلوکز	۶۰ ^c	۷۳/۱۸ ^a	۶۷/۱۷ ^b	۶۸/۴۵ ^b	۰/۵۱۲	۰/۰۱۲۴
اوره	۲۸/۵ ^a	۱۸/۰۳ ^{cb}	۲۰/۷۵ ^b	۱۶/۳۳ ^c	۱/۵۴۱	۰/۰۳۲۱
پروتئین تام	۶ ^c	۶/۷۳ ^c	۸/۰۴ ^b	۱۰/۵ ^a	۰/۵۷۹	۰/۰۲۳۷
کلسترول	۲۵/۱۳ ^c	۳۳/۵ ^c	۴۰/۷۵ ^a	۳۶/۵ ^b	۰/۴۱۲	۰/۰۴۵۶
تری گلیسیرید	۳۴/۱۴ ^c	۳۶/۲۳ ^b	۴۳/۱۳ ^a	۴۱/۶ ^a	۱/۱۵۰	۰/۰۳۵۱
لیپو پروتئین با چگالی بالا	۲۲/۵۳ ^b	۲۱ ^b	۲۷/۱۵ ^a	۲۶/۶۳ ^{at}	۳/۰۲۷	۰/۰۲۱۶
لیپو پروتئین با چگالی پایین	۱۳/۱۷	۱۴	۱۵	۱۳/۵	۴/۱۵۸	۰/۵۵۱۷
لیپوپروتئین با چگالی بسیار پایین	۶/۸۳ ^c	۷/۲۴ ^b	۸/۲۳ ^a	۸/۱۰ ^a	۰/۸۷۱	۰/۰۱۶۳
اسیدهای چرب استریفه نشده	۰/۶۰ ^a	۰/۵۱ ^b	۰/۵۸ ^b	۰/۵۵ ^b	۰/۸۱۵	۰/۰۰۱۳
BHBA	۰/۵۸ ^a	۰/۴ ^c	۰/۴۵ ^{bc}	۰/۵۰ ^b	۰/۴۵۶	<۰/۰۰۱

۱- جیره شاهد: جیره متناسب با احتیاجات میش‌های آبستن مطابق با سطح انرژی و پروتئین توصیه شده در (NRC, 2007) در روز ۱۰۰ آبستنی.

۲- جیره با سطح بالای (+۱۰) انرژی متابولیسمی نسبت به توصیه شده (NRC, 2007) با دانه ذرت.

۳- جیره با سطح بالای (+۱۰) انرژی متابولیسمی نسبت به توصیه شده (NRC, 2007) با بذر کتان میکروکپسوله شده.

۴- جیره با سطح بالای (+۱۰) پروتئین متابولیسمی نسبت به توصیه شده (NRC, 2007) با اسیدهای آمینه لیزین و متیونین.

در هر سطر اعداد با حروف غیرمشابه با یکدیگر تفاوت معنی‌دار دارند (p<۰/۰۵).

فراسنجه‌های خونی

سطح گلوکز خون در طول دوره آزمایش در تیمار با مثبت ۱۰ درصد انرژی متابولیسمی دارای دانه ذرت بیشترین مقدار بود ($p < 0.001$). اوره خون در تیمار دارای اسیدهای آمینه لیزین و متیونین همواره کمترین مقدار را به خود اختصاص داده بود در حالیکه تیمار شاهد بیشترین مقدار را داشت ($p < 0.05$). نتایج مربوط به پروتئین تام خون برعکس نتایج مربوط به نیتروژن اوره‌ای بود. در مورد شاخص‌های چربی خون: تری گلیسرید، کلسترول، لیپوپروتئین با چگالی بالا، لیپوپروتئین با چگالی پایین و لیپوپروتئین با چگالی بسیار پایین همواره تیمار پر انرژی با بذر میکرو کپسوله شده بیشترین مقدار معنی‌دار را به خود اختصاص داد ($p < 0.05$) و تیمار شاهد مقادیر پایین‌تری داشت. از سه هفته مانده به‌زایش مقدار VLDL خون میش‌ها در تیمار دارای اسیدآمینه‌های لیزین و متیونین با گروه تغذیه شده با بذر میکرو کپسوله شده کتان برابری می‌کرد. شاخص‌های مرتبط با تعادل انرژی در خون میش‌های آبستن از سه هفته مانده به زایش تفاوت معنی‌داری را بین تیمارهای آزمایشی نشان داد. به‌گونه‌ای که سطح NEFA و BHBA در خون میش‌های گروه شاهد بیشتر از سایر تیمارها بود ($p < 0.05$) و افزایش سطح انرژی و پروتئین متابولیسمی جیره‌ها توانسته بود سطح این دسته از متابولیت‌ها را در خون میش‌ها کاهش دهد. دافائو و همکاران (۸)، گزارش کردند که افزایش نیتروژن اوره‌ای پلاسما نشان‌دهنده گرسنگی و تجزیه بافت پروتئینی است. میزان اوره پلاسما در میش‌های آبستن از هفته ۱۰م آبستنی افزایش می‌یابد و در هنگام زایمان به‌حد اکثر مقدار خود می‌رسد. در مطالعه داوسون (۹)، که سطح پروتئین عبوری در میش‌های آبستن را تحت بررسی قرار دادند، تیمارهای آزمایشی فراسنجه خونی (آلبومین، اوره، بتا هیدروکسی بوتیرات، گلوبولین، توتال پروتئین) را تحت تاثیر قرار ندادند. افزایش سطح انرژی جیره‌ها سبب افزایش غلظت کلسترول سرم می‌شود و این به‌خاطر اثرات در دسترس بودن انرژی بر تولید هورمون‌های استروئیدی است. البته باید توجه داشت که بالانس مثبت انرژی با تغییراتی که در فعالیت متابولیسمی کبد ایجاد می‌کند بر تولید هورمون‌های استروئیدی تأثیرگذار خواهد بود. محققان بیان کردند که گلوکز می‌تواند مصرف کلسترول توسط سلول‌های تخمدانی را بهبود بخشد (۳۶). شش هفته پایانی آبستنی اوج دوره رشد جنین است و ۳۰ تا ۴۰٪ گلوکز میش‌ها برای تامین نیازمندی جفت و جنین مصرف می‌شود. برای تامین نیازمندی انرژی جنین‌های در حال رشد، تغییرات عمده‌ای در متابولیسم انرژی میش‌ها صورت می‌گیرد که در این میان می‌توان به افزایش گلوکونئوژنز کبدی و کاهش برداشت گلوکز توسط بافت‌های محیطی و تسهیل انتقال گلوکز به سمت جنین اشاره کرد (۱۲). سجادی و همکاران (۳۶) مطالعه‌ای روی تغذیه بزه‌ای آبستن با سطوح مختلف انرژی انجام داده و گزارش کردند که با نزدیک شدن به زایمان سطح کلسترول خون و شاخص‌های چربی خون بزه‌ها کاهش می‌یابد که مغایر با نتایج این تحقیق است. عنوان شد که غلظت شاخص‌های چربی در خون بزه‌ها و

گاوه‌های شیری مشابه یکدیگر بوده و با گوسفندان مغایرت دارد.

اسید آمینه متیونین در ساختمان لیپوپروتئین‌ها نقش داشته و در سازو کارهای سیستم ایمنی ایفای نقش می‌کند (۷). یکی از مهم‌ترین نقش‌های متابولیسمی متیونین، نقش آن به‌عنوان یک عامل لیپوتروپیک است که سبب ساخت لیپوپروتئین‌های با چگالی بسیار پایین و در نتیجه کاهش تجمع تری‌گلیسرید در کبد می‌باشد. سلول‌های کبدی نشخوارکنندگان نسبت به غیر نشخوارکنندگان توانایی کمتری در تولید VLDL دارند (۲۵). آپولیپوپروتئین B مهم‌ترین پروتئین موجود در VLDL می‌باشد، غلظت mRNA این پروتئین در کبد گاوها در اوایل زایش در مقایسه با گاوها در دوره پایانی شیردهی و دوره خشکی کاهش می‌یابد. این کاهش می‌تواند با تجمع تری‌گلیسرید در کبد در ارتباط باشد. باب و همکاران (۲) گزارش کردند که افزودن مکمل‌های جیره‌ای هم‌چون کارنیتین، کولین، اینوزیتول، لیزین و متیونین برای افزایش ساخت VLDL و افزایش خروج چربی، انتظارات را برآورده نکرده است. این امکان وجود دارد که این ترکیبات در شکمبه تجزیه شده و به‌میزان مورد نظر در اختیار حیوان قرار نمی‌گیرند. بنابراین استفاده از منابع محافظت شده اسیدهای آمینه با خاصیت عبوری از شکمبه می‌تواند راهکاری مفید باشد. گالاس و همکاران (۱۷)، دریافتند که مصرف متیونین محافظت شده همراه با چربی حیوانی در جیره میش‌های پر تولید سبب افزایش تولید شیر در مرحله اول شیردهی آنها می‌گردد. متیونین هم‌چنین به‌عنوان دهنده گروه متیل که برای ساخت فسفولیپیدها که یک جزء اساسی ساختمان VLDL است نیز ضروری می‌باشد. برامیستر (۳) بیان کردند که متیونین محافظت شده می‌تواند تأثیرات مثبتی بر متابولیسم کولین داشته باشد و از این راه می‌تواند سبب تحریک ساخت VLDL در کبد شود. در پژوهش استرلزی و همکاران (۳۹)، افزایش خوراک مصرفی مشاهده شده با مصرف متیونین محافظت شده در گاوه‌های پیش از زایش را به بهبود عملکرد کبد نسبت دادند، چرا که با سلامت کبد تجمع متابولیت‌هایی از قبیل اجسام کتون و آمونیاک در خون کاهش می‌یابد که این امر می‌تواند سبب تحریک ماده خشک مصرفی بالاتر شود. معلم و همکاران (۲۶)، در بررسی تغییرات متابولیسمی میش‌های چند قلو آبستن نشان دادند که با افزایش تعداد جنین هر میش، کلسترول کاهش یافته بود و کاهش میزان کلسترول را به‌عنوان شاخصی برای بروز توازن منفی انرژی در نظر گرفتند هم‌چنین کاهش سطح گلوکز خون را عامل مستعدکننده برای بروز کتوز آبستنی شناسایی کردند. از طرف دیگر بتا هیدروکسی بوتیرات و اسیدهای چرب استریفه نشده می‌تواند به‌عنوان یک شاخص مطلوب برای سطح تغذیه مورد توجه قرار بگیرد. کمبود انرژی سبب اختلال در تامین انرژی توسط مادر برای جنین می‌گردد. برای جبران کمبود گلوکز، بدن شروع به تجزیه تری‌گلیسرید می‌کند و به دلیل نبود اگرالواستات، تجزیه اسیدهای چرب غیراستریفه کامل صورت نگرفته و در نتیجه سبب افزایش تولید اجسام کتون از جمله BHBA پلاسما می‌گردد. افزایش BHBA سبب مهار

اسیدهای چرب غیراستریفیه در ۲ هفته پایانی آبستنی در میش‌های آبستن گردید.

به‌طور کلی با توجه به نتایج بدست آمده از این پژوهش افزایش سطح انرژی و پروتئین متابولیسمی در جیره میش‌های آبستن در گامه پایانی آبستنی بطور معنی‌داری توانست از ایجاد توازن منفی انرژی در دام‌ها جلوگیری کند.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از مدیریت شرکت رشد پرور زاینده که نقش مهمی در تأمین تیمارهای آزمایشی داشتند تشکر و قدردانی به عمل می‌آید.

فرآیند گلوکونوژنز کبدی و در نتیجه افزایش هیپوگلاسمی در مادر و مسمومیت آبستنی می‌گردد. همچنین، اثر مهمی بر لیپولیز بیش از حد داشته و مانع از بسیج و افزایش بیش از حد اسیدهای چرب غیراستریفیه‌ی پلاسما می‌شود که به نوبه‌ی خود به سبب کاهش سوبسترای کتون‌ز، تولید کتون‌بادی را در کبد کاهش می‌دهد. افت مصرف خوراک پیش از زایش نیز همبستگی منفی با اسیدهای چرب غیراستریفیه‌ی پلاسما دارد. لذا توجه زیادی به جلوگیری از افت مصرف ماده خشک شده است (۱۶). در مطالعه تیگسن و همکاران (۴۰)، خوراندن جیره‌هایی به‌منظور القاء بروز مسمومیت آبستنی، سبب افزایش

منابع

1. Banchero, G.E., G. Quintans, A. Vazquez, F. Gigena, A. La Manna and D.R. Lindsay. 2007. Effect of supplementation of ewes with barley or maize during the last week of pregnancy on colostrum production. *Animal Science*, 625-630.
2. Bobe, G., J.W. Young and D.C. Beitz. 2004. Invited review: Pathology, etiology, prevention and treatment of fatty liver in dairy cows. *Journal of Dairy Science*, 87: 3105-3124.
3. Brusemeister, F. and K.H. Südekum. 2006. Rumen-protected choline for dairy cows: the in situ evaluation of a commercial source and literature evaluation of effects on performance and interactions between methionine and choline metabolism. *Animal Research*, 55: 93-104.
4. Bradford, B.J. and M.S. Allen. 2007. Phlorizin administration does not attenuate hypophagia induced by intraruminal propionate infusion in lactating dairy cattle. *Journal of Nutrition*, 137 (2): 326-330.
5. Carroll, D.J., M.J. Jerred, R.R. Grummer, D.K. Combs, R.A. Pierson and E.R. Hauser. 1990. Effects of fat supplementation and immature alfalfa to concentrate ratio on plasma progesterone, energy balance, and reproductive traits of dairy cattle. *Journal of Animal Science*, 73: 2855-2863.
6. Cheema, A.U., M.L. Galyean, J.S. Caton and A.S. Freeman. 1991. Influence of protein levels and naloxone on intake, nitrogen metabolism and digestion kinetics in lambs fed oat hay or barley straw. *Small Ruminant Research*, 5: 35-46.
7. Chen, Y., Y. Yang, M.L. Miller, D. Shen, H.G. Shertzer, K.F. Stringer, B. Wang, S.N. Schneider, D. W. Nebert and T.P. Dalton. 2007. Hepatocyte-specific Gclc deletion leads to rapid onset of steatosis with mitochondrial injury and liver failure. *Hepatology*, 45: 1118-1128.
8. Dafoe, J.M., R.W. Kott, B.F. Sowell, J.G. Berardinelli, K.C. Davis and P.G. Hatfield. 2008. Effects of supplemental safflower and vitamin E during late gestation on lamb growth, serum metabolites, and thermogenesis. *Journal of Animal Science*, 86: 3194-3202.
9. Dawson, L.E.R., A.F. Carson and D.J. Kilpatrick. 1999. The effect of the digestible undegradable protein concentration of concentrates and protein source offered to ewes in late pregnancy on colostrums production and lamb performance. *Animal Feed Science and Technology*, 82: 21-36.
10. Defraim, J.M., A.R. Hippen, K.F. Kalscheur and D.J. Schingoethe. 200. Gooding lactose to increase ruminal butyrate and the metabolic status of trans dairy cows. *Journal of Dairy Science*, 89: 267-276.
11. Duehlmeier, R., I. Fluegge, B. Schwert, N. Parvizi and M. Ganter. 2011. Metabolic adaptations to pregnancy and lactation in German Black headed Mutton and Finn sheep ewes with different susceptibilities to pregnancy toxemia. *Small Rumin. Research*, 96: 178-184.
12. Duehlmeier, R., S. Noldt and M. Ganter. 2013. Pancreatic insulin release and peripheral insulin sensitivity in German black headed mutton and Finish Landrace ewes: evaluation of the role of insulin resistance in the susceptibility to ovine pregnancy toxemia. *Domestic Animal Endocrinology*, 44: 213-221.
13. Iriadam, M. 2007. Variation in certain hematological and biochemical parameters during the peripartum period in Kilis does. *Small Ruminant Research*, 73(1-3): 54-57.
14. El-Sherif, M.M. and A.F. Assad. 2001. Changes in some blood constituents of Barki ewes during pregnancy and lactation under semi arid conditions. *Small Ruminant Research*, 40(3): 269-277.
15. Fedor, D. and D.S. Kelley. 2009. Prevention of insulin resistance by n-3 polyunsaturated fatty acids. *Current Opinion. Clinical. Nutrition & Metabolism and Care*, 12: 138-146.
16. Ghadami, M., A. Teimuri Yansari and M. Rezaee. 2009. Effects of glucogenic and ketogenic compounds in late pregnancy and early lactation on feed intake, birth weight and growth of lambs, milk production, milk composition and some blood parameters. M.Sc. Thesis, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, 97 pp (In Persian).
17. Goulas, C., G. Zervas and G. Papadopoulos. 2003. Effect of dietary animal fat and methionine on dairy ewes milk yield and milk composition. *Animal Feed Science Technology*, 105: 43-55.
18. Hashemzadeh-Cigari, F., G.R. Ghorbani and M. Khorvash. 2014. Effects of various sources of essential fatty acids on performance and glucose metabolism of transition dairy cows, 8(1): 17-27 (In Persian).
19. Hayirli, A., D.R. Bremmer, S.J. Bertics, M.T. Socha and R.R. Grummer. 2001. Effect of chromium supplementation on production and metabolic parameters in per parturient dairy cows. *Journal of Dairy Science*, 84: 1218-1230.

20. Huezy, J.M., M.A.G. Von Keyserlingk and D.M. Weary. 2005. Changes in feeding drinking and standing behaviour of dairy cows during the transition period. *Journal of Dairy Science*, 82: 2454-2461.
21. Imamidoost, R. and J.P. Cant. 2005. Non-steady state modelling of effects of timing and level of concentrate supplementation on ruminal pH and forage intake in high-producing, grazing ewes. *Journal of Animal Science*. 83: 1102-1115.
22. Ingvarsten, K.L. 2006. Feeding- and management-related diseases in the transition cow: physiological adaptations around calving and strategies to reduce feeding-related diseases. *Animal Feed Science and Technology*, 126: 175-213.
23. Larson, D.M., J.L. Martin, D.C. Adams and R.N. Funston. 2009. Winter grazing system and supplementation during late gestation influence performance of beef cows and steer progeny. *Journal of Animal Science*, 87:1147-1155.
24. Martinov, M.V., V.M. Vitvitsky, R. Banerjee and F.I. Ataullakhanov. 2010. The logic of the hepatic methionine metabolic cycle. *Biochimica et Biophysica Acta*, 1804: 89-96.
25. Mawati, S., A. Purnomo Adi and S. Sunarso. 2016. Effect of feed with different Energy-protein ratios on parameters of sheep ruminal fermentation. *Pakistan Journal of Nutrition*, 15(12): 1055-1060.
26. Moallem, U., A. Rozov, E. Gootwine and H. Honig. 2012. Plasma concentrations of key metabolites and insulin in late-pregnant ewes carrying 1 to 5 fetuses. *Journal of Animal Science*, 90: 318-324.
27. Noori, G.H.R., H. Amanlou, M.P. Eskandainasab and H.R. Mirzayee. 2015. The effects of chromium supplementation during late pregnancy on performance and blood metabolites of twin-bearing ewes. *Journal of Ruminant Research*, 3(1): 35-52 (In Persian).
28. Oba, M. and M.S. Allen. 2003. Intraruminal infusion of propionate alters feeding behavior and decreases energy intake of lactating dairy cows. *The Journal of Nutrition*, 133(4): 1094-1099.
29. Obeidat, B.S., A.Y. Abdullah, M.S. Awawdeh, R.T. Kridli, H.H. Titi and R.I. Qudsieh. 2008. Effect of methionine supplementation on performance and carcass characteristics of awassi ram lambs fed finishing diets. *Asian-Australian Journal of Animal Science*, 21(6): 831-837.
30. Ólafsdóttir, H.O., J. Sveinbjörnsson and G.H. Harðarson. 2012. Energy and protein in the diet of ewes in late pregnancy: Effect on ewe feed intake, life weight, body condition and concentration of plasma metabolites. M.Sc. Thesis. Submitted to Icelandic Agricultural Sciences.
31. Pasiakos, S.M., L.M. Vislocky, J.W. Carbone, N. Altieri, K. Konopelski, H.C. Freake, J.M. Anderson, A.A. Ferrando, R.R. Wolfe and N.R. Rodriguez. 2010. Acute energy deprivation affects skeletal muscle protein synthesis and associated intracellular signaling proteins in physically active adults. *Journal of Nutrition*, 140: 745-51.
32. Petit, H.V. and C. Benchaar. 2003. Milk production, milk composition, blood composition parameters of dairy cows. *Journal of Dairy Science*, 86: 916-925.
33. Pires, J.A.A., J.B. Pescara, A.E. Brickner, N.S.D. Rio, A.P. Cunha and R.R. Grummer. 2008. Effects of abomasal infusion of linseed oil on responses to glucose and insulin in Holstein Cows. *Journal of Dairy Science*, 91: 1378-1390.
34. Prior, R.L. and R.K. Christenson. 1978. Insulin and glucose effects on glucose metabolism in pregnant and nonpregnant ewes. *Journal of Animal Science*, 46: 201-10.
35. Rahmani, R., A. Teimouri Yansari and E. Dirandeh. 2018. Effect of maternal feeding in late of pregnancy on intake, digestibility, ruminal digestion kinetic, blood metabolites and production performance in dairy goats. Ph.D. Thesis, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, 81 pp (In Persian).
36. Sadjadian, R., A. Hesam Seifi, M. Mohri, A.A. Naserian and N. Farzaneh. 2013. Variations of energy biochemical metabolites in periparturient dairy Saanen goats. *Comparative Clinical Pathology*, 22: 449-456.
37. Salin, S., J. Taponen, K. Elo, I. Simpura, A. Vanhatalo, R. Boston and T. Kokkonen. 2012. Effects of abomasal infusion of tallow or camelina oil on responses to glucose and insulin in dairy cows during late pregnancy. *J. Dairy Science*, 95: 3812-3825.
38. Socha, M.T., D.E. Putnam, B.D. Garthwaite, N.L. Whitehouse and N.A. Kierstead. 2005. Amino acid supply of Pre- and Postpartum dairy cows with Rumen protected Methionine and Lysine. *Journal of Dairy Science*, 88: 1113-1126.
39. Strzetelski, J.A., Z.M. Kowalski, J. Kowalczyk, F. Borowiec, S. Osieglowski and K. Ślusarczyk. 2009. Protected methionine as a methyl-group donor for dairy cows fed diets with different starch sources in the transition period. *Journal of Animal Feed Science and technology*, 18: 28-41.
40. Tygesen, M.P., M.O. Nielsen, P. Norgaard, H. Ranvig, A.P. Harrison and A.H. Tauson. 2008. Late gestational nutrient restriction: effects on ewes' metabolic and homeorhetic adaptation, consequences for lamb birth weight and lactation performance. *Archives of Animal Nutrition*, 62: 44-59.
41. Voicu, I., G.H. Burlacu, R.D. Criste and D. Voic. 1993. Study on the energy and protein requirements in goats. Institute of Biology and Animal Nutrition Balotesti, Romania. *Archive of Animal Nutrition*, 44: 47-61.
42. Zhao, X.H., T. Zhang, M. Xu and J.H. Yao. 2011. Effects of physically effective fiber on chewing activity, ruminal fermentation and digestibility in goats. *Journal of Animal Science*, 89: 501-509.

Effects of Increasing Level of Metabolizable Energy and Protein on Feed Intake, Nutrient Digestibility, Performance and Blood Metabolites of Zell Pregnant Ewes at Late Gestation

Mohammad Moradi¹, Yadollah Chashnidel², Asadollah Teimuri Yansari² and Essa Dirandeh²

1- Ph.D. Student, Department of Animal Science, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University
(Corresponding author: Moradi.mohammad7@gmail.com)

2- Associated Professor, Department of Animal Science, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University
Received: April 26, 2018 Accepted: June 30, 2018

Abstract

The aim of this experiment were Evaluation of Nutritional Manipulation on Digestibility, Performance and Blood Biochemical Properties in Zell Pregnant Ewes before Lambing, 32 pregnant ewe (mean body weight 42 ± 1 kg, 2.5 years-old, multiparous, 100 days of pregnancy) were used in completely randomized design with 4 treatment and 8 replicate. Treatments were included: 1) diet adapted to the requirement of pregnant ewes in accordance with the metabolizable energy and protein recommended in (NRC, 2007) on the 100th day of pregnancy (control). 2) diet with a high level of metabolizable energy (+10NRC) with corn. 3) diet with the high level of metabolizable energy (+10NRC) with Micro-capsulated flax seed. the diet with the high level of metabolizable protein (+10NRC) with Lys and Met. The results showed Changes in nutrient levels could significantly increase the Nutrient consumption and digestibility ($P < 0.05$). The treatments with synthetic amino acids had the highest nutrit consumption and digestibility. The effects of experimental treatments on rumen fluid pH and volatile fatty acids were not significant ($P > 0.05$). Ammonia nitrogen content of ruminal fluid was significantly higher in control ($P < 0.05$). The effects of nutritional manipulations prevented loss of weight and physical condition of livestock ($P < 0.05$). the treatments with the high level of metabolizable energy were able significantly to avoid to reduce energy carriers and also reduce the level of ketone bodies and Non Esterified Fatty Acids in blood metabolites ($P < 0.05$). in conclusions, according to results of this study increasing levels of metabolizable energy and protein in raions could be prevented to negative energy balance and metabolic disorders in pregnant ewes at late gestation.

Keywords: Nutritional Manipulation, Energy Balance, Pregnancy, Zell Ewe